

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3051/2017. (III. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú végzése és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Dr. Pintér Zoltán Ügyvédi Iroda, 1026 Budapest, Pasaréti út 129.) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyet az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására 2016. szeptember 7-én kiegészített.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú végzése és az annak alapjául szolgáló a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős 32.Kpk.46.474/2015/3. számú végzése ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására tett indítvány kiegészítésében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, a XXIV. cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértésére hivatkozott.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy közvetlen előzménye, hogy az indítványozó ügyében a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) eljáró versenytanácsa 2014. december 22-én határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy az indítványozó – más eljárás alá vont vállalkozásokkal együtt – 2011–2012. között lezajlott közbeszerzési eljárások keretében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-a szerint minősülő, a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmába ütköző áregyeztetést valósított meg, amely jogsértések miatt vele szemben bírságot szabott ki. Az indítványozó a Tpv. 83. § (1) bekezdése alapján keresettel élt a GVH eljáró versenytanácsának határozatával szemben.
- [4] Az indítványozó 2015. augusztus 12-én tájékoztatáskérés tárgyában levelet írt a GVH Versenytanácsa elnökéhez címzetten, amelyben arról kért tájékoztatást, hogy az eljáró versenytanács tagjai 2014. december 22-én mettől meddig tanácskoztak a határozat meghozatalát megelőzően, illetve ezen tanácskozásról, a határozat meghozatalának körülményeiről készült-e írásbeli feljegyzés vagy egyéb dokumentum, amelyből az eljárási cselekmény jogszerűsége az indítványozó mint ügyfél illetve a határozat felülvizsgálatát végző bíróság által ellenőrizhető. Az indítványozó tájékoztatását kérő levelére a Versenytanács csoportvezetője 2015. augusztus 31-én kelt levelében (a továbbiakban: Tájékoztató Levél) azt a tájékoztatást adta, hogy álláspontja szerint nem köteles a folyamatban lévő közigazgatási per bíróságán kívül a per tárgyát érintő kérdésekre előadásokat tenni, valamint a folyamatos és ismételt tájékoztatáskéréseit a határozattal szembeni közigazgatási per folyamatban léte alatt annak tárgyában gyakorolja, ezért a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 28/C. § (4) bekezdése alapján azok visszaélészerűnek minősülnek, így nem köteles teljesíteni.
- [5] Ezt követően az indítványozó 2015. szeptember 18-án kelt beadványában – az 1/2009. számú közigazgatási jogegységi határozatra hivatkozással – felhívta a GVH-t, hogy a fenti Tájékoztató Levelét a Ket. 71. § (1) bekezdésének megfelelően végzés formájában hozza meg, mert álláspontja szerint a tájékoztatás – tartalma szerint – a Tpv. 55/B. § (1) bekezdése szerint iratbetekintési kérelmet elutasító döntésnek minősül, amely ellen külön jogorvoslatnak van helye.
- [6] A GVH Tájékoztató Levelével szemben az indítványozó 2015. október 16-án eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmet terjesztett elő az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) 2. § (1) bekezdése alapján, melyet a Fővárosi Közigaz-

gatási és Munkaügyi Bíróság – tartalma szerint – a Knp. 3. §-a és nem a 2. §-a szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemnek minősített. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította az indítványozó kérelmét, mert a Tájékoztató Levél ténylegesen tájékoztatásnak minősült, érdemi döntést nem tartalmazott, tárgyának megjelölése a tartalmának megfelelő, ily módon nem minősül hatósági döntésnek, ezért annak bírósági felülvizsgálata a Tpv. 44. § (1) bekezdése és a Ket. 109. § (1) bekezdése alapján kizárt. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése indokolásában megjegyezte, hogy a jelen nemperes eljárásban a GVH-nak az ügyben hozott érdemi döntésére figyelemmel nem áll fenn a hatóság Ket. 20. §-a szerinti eljárás lefolytatására való kötelezése.

- [7] A Kúria végzésében az indítványozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította, mert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (1) bekezdés *l)* pontja és a Knp. 3. § (4) bekezdése a felülvizsgálati kérelemmel támadott bírósági határozat felülvizsgálatát nem teszik lehetővé.
- [8] Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős végzéseivel szemben. Az indítványozó szerint a bíróságok végzése azért sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, mert a Knp. 2. §-ára hivatkozással előterjesztett eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmét a bíróságok a Knp. 3. §-a alapján közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemként bírálták el, ily módon a Knp. 2. § (4) bekezdése szerinti fellebbezési lehetősége nem érvényesülhetett. Az indítványozó előadta, hogy az általa kezdeményezett Knp. 2. §-a szerinti eljárás indoka éppen az volt, hogy a GVH a Tájékoztató Levélben foglalt döntését nem foglalta alakszerű végzésbe, így egy nem létező végzést nem is tudott volna megtámadni, ezért kérelme kifejezetten arra irányult, hogy a bíróság kötelezze a GVH-t a tájékoztatáskérései végzésben történő elbírálására annak érdekében, hogy azokkal szemben jogorvoslattal tudjon élni, így ügyféli jogai a jövőre nézve is megfelelően érvényesüljenek. Az indítványozó a Ket. 121. § (1) bekezdésének *e)* pontja szerinti semmisségi okkal összefüggésben hivatkozott arra, hogy a tájékoztatáskérései annak vizsgálatát célozták, hogy a GVH eljáró versenytanácsa testületi szervként milyen körülmények között hozta meg határozatát. Az indítványozó szerint az eljáró versenytanács tagjai nem együttes ülésükön és nem a határozat meghozatalának napjaként feltüntetett napon hozták meg a határozatot, továbbá a határozat elfogadása tárgyában tartott testületi ülésről jegyzőkönyv vagy azzal egyenértékű írásbeli dokumentum nem készült, amely nem felel meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltaknak sem. Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró versenytanácsnak alkalmaznia kellett volna a Pp. tanácsülésre vonatkozó szabályait.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását, a befogadás formai és tartalmi feltételeinek meglétét vizsgálta meg. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz formai és tartalmi vizsgálatát az Abtv. 27. §-a, 29–31. §-ai és az 52. § (1) és (1b) bekezdése valamint az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján végezte el.
- [10] Az indítványozó a Kúria támadott végzését 2016. május 4-én vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2016. június 30-án, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (7) bekezdés] és az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kérte azok megsemmisítését. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát igazolta.
- [11] Az Abtv. 27. §-ának *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat a Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Alkotmánybíróság a 3269/2016. (XII. 20.) AB végzésben akként foglalt állást, hogy „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság [...] az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – törvénybe foglalt kizáró ok fennállása alapján – hivatalból elutasító végzése nem minősül sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem pedig a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [...] végzése zárta le. [...] Az indítványozó a jogerős végzés ellen törvényes határidőn belül alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő. Az, hogy az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelme kapcsán – egyebek mellett – az eljárás egészét illető törvényességi kifogásokat is tett, a

Kúria érdemi elbírálást nem tartalmazó végzésének alkotmányossági vizsgálatát nem alapozza meg” (Indokolás [17]).

- [13] Annak okán, hogy a Knp. 3. § (4) bekezdése törvénybe foglalt kizáró okát képezi a Kúria felülvizsgálati eljárásának, a jelen ügyben az Abtv. 27. §-a értelmében a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú, a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (2) bekezdésének a) pontja alapján hivatalból elutasító végzése nem minősül az ügy érdemében hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy az indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős 32.Kpk.46.474/2015/3. számú végzése minősül az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást érdemben lezáró, eljárást befejező döntésnek, amely ellen az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes határidőn belül nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt.
- [14] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2017. március 7.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1330/2016.

